

וְיַמָּה גֶּר בְּבֵית דָּמָסְלָר זָמְנָלֶל. יַפְּנִין רִקְקָה מִינָּה לְזָסְלָר
בָּקָל וְעַמְּרָל תְּכִלָּה כְּבָתָה דָּמָסְלָר זָמְנָל לְעַמְּרָל נְאַתְּרָה
לְבָסְמָלִיס: סְגִּי גְּסִיפְטָן וְתַּפְּקָדְנָה קְנָה מִינָּה. הַסְּרָחָת פְּרָקְמָתִיָּה
צָוָל קְבָנָן וְקָהָמָה מִינָּה וְתַּסְּרָחָת קְסָפָה לְתַסְּרָחָר: פְּטָמָרָה. כָּה דָּחָנִי
לְרִקְקָה מָלָסָל הַלְּגָנָה. בְּשָׁבָעָה כָּהֲנָה כָּהֲנָה: יַבְּרָנוּ עַס
בְּבָנָה. צָבָכָלָיָה מְוִינָס וּמְמָכָר הַמְּוֹרָל כְּלוּן טָהָרָה אַלְמָן
הַשְּׁוֹלָס וְשָׁבָעָל מְפִירָס צָוָסְפָּה תְּוָהָא אוֹ
שָׂתְּקָעָנוּ מִן שָׁוֹלָס וְעַד קְמוּלָס
לְלֹוּשָׁעָדָן קְשָׁוָס "לְפָנֵי הַנּוֹעַד"^ב
מְמָנָעָל אַבְלָל ("בָּהִי") דְשִׁיָּה בְּמָנָעָל אַדְלִיהָי
מְמָנָעָל וְלְחַנְּזָר נִילִּי^ג קְבָנְדָרָא גַּלְאָסָד
אַלְאָ אַמְּרָבָא^ד בְּתוֹרָה: מָה בֵּיתָו אַקְבָּדָרָא
קְפִיד אַינְשָׁ אַרְקִיקָה וּמְנָעָל לְאַקְפִיד אַינְשָׁ
מְלָאָה חַמְמָת.^ה שְׁעָנוּ פָטָס לְחָמָם

*בראש דבר **קמץ ג' על כל** אמר אדרם את בנו אומנות נקיה וקללה, מה הדא אמר ר' כה סודא מהטמא דתלמודו:^{תניא} ר' אמר לעולם אל ירבה אדם רעים בתרך בירוח שנא' איש רעים להתרועע בירוח לא בא לאו זה דבר **קמץ ג' ב'** אמר למה נסמכה פרשת נור לפרשנה מותה לר' שביל הראה מותה בקהלת זייר עצמן מז הינן אמר חקיה ברורה דרי פראן אמר רבבי יוחנן למה נסמכה פרשת סותה לפרטת תרומות ומעשרות: לומר לך שיש לו חרומות ומעשרות ואינו נתן לבתן טפנץך לבתן עלידי אשתו שנאמר יואיש את קדשו לו ידו וכטיר לה אש כי תשתח אשתו וכטיר היביא האיש את אשתו זוג ולא עוד אלא **קמץ ג' שונצרך** להן שנאמר איש אשתו יון הוה זוג נחמן בר יצחק ואם נתנן סוף מתעשר שענאמר איש אשתו יון הוה זוג ממן הרבה א"ר הונא בר ברכיה משום רבוי אליעזר הקפר כל המשתק שם שמים בצעור כופלאן ל' פרנסתו שענאמר זוגה שדי בצריך וכוף תועפות לך' ר' שמאל בר נחמני אמר פרנסתו מעופפת לדבצפור שענאמר וכוף תועפות לך' א"ר טבי א"ר אישיה כל חומרה עצמוני מלבדי תורה אין בו כח לעמד ביום צעה שענאמר החריפות ביום צער בנקה א"ר אמר בר מהנה אמר שמאל ואפי' מצווה אהת שענאמר החריפות - מכל מקום, אמר רב ספרי-א' ר' אמר באהו דודה משחתי: כשייד' (**תניא**) בן אחוי רבי יהושע לנולה היה מעבר שנים וקובע חדשים חתזה לאראי, שנדר א"ר חיוני שני חז"ה רבי יוסט ב' כיפר, ובן נבו של בריה בן קבוצל כיוון שראה אורם אמר לסתם מה בהם אמר ליה ללמד תורה בנאו תברע [עליהם]: אונשים הלו נהור הדור דם ואבותיהם שמשו בבית המקדש באותה ושנינו **זבירה** בן קבוצל אמר הרבה פעמים קריית לפני בספר דניאל החihil והא מפמא והם מטהרים הוא אומר והם מחירים **ארכא עליים**: אונשים הללו של שוא הם שלחו להם אמרנו ל' כבר בנית ואיך אתה יכול למתחור, כבר גדורות ואיך אתה יכול לפrox' אמר לסתם מפני מה אונימי מטמא ואותם מטהרים אני אומר ואתם מטהרים? אמרו לו מפני שאתה מעבר שנים וקובע חדשים בהר' אמר לסתם והלא עקיבא בן יוסף היה מעבר שנים וקובע חדשים בחול' אמרו לנו הנח רב כי עקיבא שלא דניח במנרו בזאת ישראל א' לא נחתה במנתי בא' אמרו לנו נדיים שהנחתה נעשו תיחסים בעלי קרנים ודם שנורנו אצלך וכן אמרו לנו: לנו ואמרו לנו בשנינו אם שומע מוטב ואם לאו דה לנדי ואמרנו